

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 539/2020
28.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Петар Здравковић, адвокат у ..., против туженог Града Зајечара, кога заступа Правобранилац Града Зајечара и туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Војислав Виденовић, адвокат у ..., ради заштите од злостављања на раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1211/19 од 19.09.2019. године, у седници већа одржаној 28. маја 2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1211/19 од 19.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зајечару П1 9/17 од 28.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се према туженима утврди да је претрпео злостављање на раду и да и надаље трпи злостављање на раду од стране ... градске управе Зајечара ББ, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев да се туженима забрани даље вршење злостављања тужиоца од стране ... градске управе Зајечар ББ, као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев да се тужени Град Зајечар обавезе да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због злостављања на раду исплати износ од 113.000,00 динара, као неоснован. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да на име накнаде трошкова парничног поступка исплати туженом Граду Зајечару износ од 144.000,00 динара. Ставом петим изреке, обавезан је тужилац да на име накнаде трошкова поступка исплати туженом ББ износ од 127.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1211/19 од 19.09.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена је првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС,

55/14, 87/2018 и 18/2020 -у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужбом поднетом 10.10.2017. године, тужилац је тражио да се утврди да је злостављан на раду, да се туженима забрани даље вршење злостављања као и да му тужени на име накнаде нематеријалне штете исплате износ од 113.000,00 динара.

По члану 441. ЗПП ревизија је дозвољена у парницама у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Како се у конкретном случају не ради о спору о заснивању, постојању и престанку радног односа, већ се ради о злостављању на раду, то ревизија тужиоца није дозвољена.

По члану 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Ревизија тужиоца није дозвољена ни у делу тужбеног захтева који се односи на накнаду нематеријалне штете у износу од 113.000,00 динара имајући у виду да се ради о новчаном потраживању у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

На основу члана 413. ЗПП у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић